

Arrest

nr. 121 745 van 28 maart 2014
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 23 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS loco advocaat J. HARDY en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Guinees staatsburger van Peul origine te zijn. U werd geboren op 22 december 1989 te Mamou. U groeide er op bij uw grootmoeder langs moederkant, (F.D.B.). Op dertienjarige leeftijd nam u uw intrek bij uw oom langs moederskant, (E.H.B..B.), die met zijn echtgenote en zijn kind in de wijk Hafia in de gemeente Ratoma te Conakry woonde. U verhuisde opdat u in de hoofdstad school zou kunnen lopen. In de schoolvakantie in 2002 overleed uw oom, waarna u in de loop van 2003 zelf een kamertje huurde in de wijk Lambanyi in de gemeente Ratoma. Op dat moment was u een opleiding marketing gestart, maar omwille van financiële problemen diende u in 2006 uw studies te staken. In deze periode hield u eveneens het alleen wonen voor bekeken en besloot u een huis te huren in de wijk Dixinn in de gemeente Dixinn samen met uw vriendin, (D.D.). Van 2006 tot 2010 was u werkloos, maar in maart 2010 werd u aangenomen als verkoopster op een kermis. In april 2010 ging u aan de slag voor de firma Satelcom.

Op een zaterdag in mei 2010 was u met uw vriendinnen iets aan het drinken in het restaurant Campagne in de wijk G'nongo in Conakry. Een soldaat stapte op u af en vertelde u dat generaal (N.T.) u wou spreken. U was aanvankelijk bang om naar hem toe te gaan, maar de eigenaar van het restaurant wist u te overtuigen. U raakte aan de praat en kwam te weten dat (N.T.) chef van het leger was. Hij maakte u tal van complimenten en alvorens u naar huis gebracht werd door één van (N.T.)s soldaten, wisselde u telefoonnummers uit. De daaropvolgende dag belde hij u en u begon een relatie met hem. De generaal wou deze relatie evenwel discreet houden. Aanvankelijk was het dan ook onmogelijk elkaar elke dag te zien, maar u sprak geregeld af in het restaurant en de generaal belde u frequent. Vier weken na uw eerste ontmoeting vroeg hij u op restaurant om te verhuizen naar een woning die hij voor u had gehuurd en bemeubeld in de wijk Cobayah. U zou er alleen wonen en zodoende zou hij wel elke avond bij u kunnen langskomen. Zo geschiedde. Terwijl u elkaar iedere avond zag, overnachtte hij evenwel nooit bij u. Hij was immers getrouwd en keerde telkens midden in de nacht naar zijn eigen huis terug in de kazerne Samory in het centrum, in de gemeente Khaloum. In deze periode kwam u erachter dat generaal (N.T.) een belangrijk man was. Hij kreeg tal van telefoontjes op de momenten die hij bij u doorbracht en verscheidene vooraanstaande mensen kwamen in pick-up naar de woning die hij voor u had geregeld.

Nadat op 21 december 2010 de nieuwe president Alpha Condé aan de macht kwam, vernam u via televisie dat generaal (N.T.) uit zijn functie was onttrokken. U probeerde hem die nacht tevergeefs te bellen. De daaropvolgende dag kwam hij naar u toe en hij beaamde wat u op televisie hoorde. Hij bleef er evenwel kalm onder en voor uw relatie veranderden deze professionele problemen waarmee hij te kampen kreeg aanvankelijk niets. Over zijn werk praatte u immers nauwelijks met hem.

Op een voor u onbekende datum in januari 2011 werd generaal (N.T.) opgeroepen. Hij moest zich gaan aanmelden bij het paleis, waar hij werd gevangen genomen en gedurende één maand lang werd hij bewaakt. De exacte datum van zijn vrijlating herinnerde u zich niet meer, maar u wist wel nog dat hij in diezelfde maand werd vrijgelaten zonder dat hij voor de rechtbank was verschenen. Tijdens zijn hechtenis was het onmogelijk hem te spreken en wanneer hij terug op vrije voeten was, zag u hem niet onmiddellijk terug. Wel belde hij u vanaf dat moment elke dag en onderhield u telefonisch contact. Het enige wat hij u evenwel over zijn vasthouding vertelde, was dat ze hem oppakten omdat ze hem ervan verdachten iets tegen de president te zullen voorbereiden vermits hij ongewild uit zijn functie was gezet. Wanneer u meer details vroeg, weigerde hij er verder over te praten.

In de loop van februari 2011 zag u elkaar slechts sporadisch, omdat de generaal heel druk bezig was en weinig tijd had voor u. Vanaf het einde van de maand veranderde dit terug en tot juli 2011 kwam hij opnieuw iedere avond bij u langs. Op 17 juli 2011 vertrok hij om drie uur 's nachts bij u thuis en de daaropvolgende dag belde hij u op met de vraag of u voor hem wou koken. U stemde in, maar hij kwam uiteindelijk 's avonds niet opdagen. U viel in slaap en om vier uur 's nachts belde een vriendin u wakker. Ze was uitgegaan naar een discotheek in de nabijheid van de woning van de president en informeerde u dat er een aanslag had plaatsgevonden. Nadat u meermaals vruchteloos had geprobeerd de generaal telefonisch te bereiken, besloot u in de loop van de volgende dag (19 juli 2011, nvdr) poolshoogte te gaan nemen in het centrum van Conakry om te achterhalen wat er precies was gebeurd. Toen u in de taxi zat kreeg u telefoon van uw chauffeur, (J.S.). Hij vertelde u dat generaal (N.T.) was opgepakt op verdenking van medeplichtigheid bij de aanslag op de president en hij drukte u op het hart niet naar huis terug te keren. Een halfuur nadien werd u gebeld door een buurvrouw van u. Zij stelde u ervan op de hoogte dat er militairen de deur van de koer aan uw huis hadden geforceerd en dat ze vervolgens uw woning waren binnengedrongen. U besloot zich voorlopig schuil te houden in de wijk Minière in de gemeente Dixinn bij een goede vriendin van u, (F.W.).

Op 25 november 2011 besliste u even langs te gaan bij uw huis. U was evenwel nauwelijks boven in de slaapkamer aanbeland of u hoorde plots verscheidene stemmen op uw koer. Er stonden gendarmes in groen uniform en nieuwsgierige burens kwamen een kijkje nemen. U werd opgepakt en naar de gendarmerie Escadron Mobile n° 2 gebracht in de wijk Hamdallaye in de gemeente Ratoma. U werd alleen in een klein kantoor opgesloten, waar vier personen u ondervroegen in de hoop meer te weten te komen over generaal (N.T.). Via de burens waren de gendarmes er immers achter gekomen dat uw huis fungeerde als tweede verblijfplaats van de generaal en dat er regelmatig belangrijke mensen in pick-up bij u thuis langskwamen. Er werd u een lijst met namen voorgelegd en ze eisten dat u zou aanduiden wie u had gezien bij de generaal. Ook kwam er af en toe een commandant langs in het kantoor waar u was opgesloten. Op een dag was hij dronken en wilde hij met u naar bed. U strибbelde tegen en toen hij u duwde, viel u op een glas. U raakte gewond aan uw hoofd en u bloedde dermate hevig dat het de commandant angst inboezemde. Hij liet u naar het ziekenhuis Ignace Deen brengen voor behandeling. Terwijl gendarmes zowel aan de voorkant als aan de achterkant van het ziekenhuis de wacht hielden, wist u op 9 december 2011 met de hulp van een verpleegster te ontsnappen langs de daklijst. U nam een taxi naar het huis van uw vriendin (F.W.) in de wijk Minière en opnieuw dook u bij haar onder.

In de loop van maart of april 2012 was de rust weergekeerd en werd er niet meer over uw problemen gepraat. Terwijl u wel nog steeds bij uw vriendin (F.W.) bleef wonen, hervatte u geleidelijk aan uw dagdagelijkse activiteiten en begon u terug te werken en uit te gaan. Wanneer uw chauffeur (J.S.) u echter telefonisch inlichtte dat in januari 2013 het proces begonnen was en hij zelf ook op een lijst stond van mensen die voor de militaire rechtbank moesten verschijnen, dook u opnieuw onder en besloot uw vriendin (F.W.) uw vertrek uit Guinee te regelen. Ze bracht u in contact met de smokkelaar (C.) en betaalde een u onbekend bedrag voor uw vlucht. Uiteindelijk vertrok u op 4 april 2013 met Guinee en na een tussenlanding in Banjul landde u de daaropvolgende dag in België. Op 5 april 2013 vroeg u asiel aan bij Dienst Vreemdelingenzaken.

In België onderhield u contact met uw chauffeur (J.S.), die via via nieuws over generaal (N.T.) vernam en dit aan u doorspeelde. Zo vertelde hij de laatste keer dat u met hem belde dat de generaal werd overgebracht naar een militaire rechtbank en dat hij op een u onbekende datum voor de rechter zal moeten verschijnen. Ook met uw vriendin (F.W.) belde u af en toe en zij vertelde u wat ze via de media vernam over de hele situatie.

Ter staving van uw asielrelaas legde u op 11 september 2013 volgende documenten neer op het Commissariaat-generaal: Een brief geschreven door (D.S.) op 9 juli 2013; Een militaire identiteitskaart op naam van (D.S.); Een medisch attest, opgesteld op 12 juli 2013 door dokter (L.D.), getuigende van het feit dat er littekens werden vastgesteld op uw lichaam; Een aan u geadresseerde enveloppe van DHL, verstuurd vanuit Conakry op 29 augustus 2013 door (D.S.).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde bij uw terugkeer naar uw land van herkomst te vrezen dat u zal worden opgepakt door de Guinese autoriteiten (CGVS p. 24). U beweerde immers dat u reeds eerder werd aangehouden en gevangen genomen omwille van uw relatie met generaal (N.T.), die werd gearresteerd voor medeplichtigheid bij de staatsgreep in het huis van Alpha Condé op 19 juli 2011 (CGVS p. 16; 23; 24).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas reeds op zeer ernstige wijze wordt ondermijnd doordat u noch tijdens uw verklaringen voor Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 10/04/2013) noch op de door u ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (dd. 17/04/2013) op enigerlei manier gewag maakte van het feit dat u een relatie had met generaal (N.T.).

Bij aanvang van uw gehoor op het Commissariaat-generaal (dd. 04/07/2013) stelde u vrijwel onmiddellijk dat u tijdens het interview op Dienst Vreemdelingenzaken ontkennend had geantwoord op de vraag of u een vriend had (CGVS p. 2). Naar uw zeggen zou u hebben verklaard dat u 'op dat moment geen vriend had' (CGVS p. 2). Tijdens uw gehoor wenste u deze onjuistheid te corrigeren en benadrukte u dat u in Guinee weldegelijk vriendjes had (CGVS p. 3). Op de uitdrukkelijke vraag van het Commissariaat-generaal bevestigde u dat één van hen een belangrijke rol speelde bij de problemen die u in Guinee ondervond (CGVS p. 3). U beweerde: 'Mijn vriend [generaal (N.T.)] is de reden dat ik ben vertrokken, dat is de reden van mijn problemen' (CGVS p. 3). Aangezien er tijdens uw interview op Dienst Vreemdelingenzaken niet enkel werd gepeild naar een eventuele relatie op het moment dat u uw land verliet en de vraag naar eventuele partners zeer ruim werd geformuleerd, doet het reeds wenkbrauwen fronsen dat u op dat moment met geen woord repte over uw relatie met generaal (N.T.) (Verklaring DVZ dd. 10.04.2013, p. 5). Meer nog, dat u uw vriend die u tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal betitelde als de directe aanleiding voor al uw problemen eenvoudigweg onvermeld liet tijdens uw eerste interview op Dienst Vreemdelingenzaken hoewel u expliciet naar uw eventuele partner(s) werd gevraagd, ondergraaft reeds zeer ernstig de waarachtigheid van uw door u geopperde relatie.

Daarenboven maakte u op de door u ingevulde vragenlijst niet de geringste allusie op het feit dat uw relatie met generaal (N.T.) de rechtstreekse aanleiding vormde voor uw problemen, hetgeen verder de waarheidsgetrouwheid van uw verklaringen ondermijnt. U noteerde louter dat u bij terugkeer naar Guinee vreesde 'd'être arrêté et prisonnier et même d'être tué (...) vu qu'il m'ont déjà arrêté et maltraiter' (sic) (Vragenlijst CGVS dd. 17.04.2013, p. 3). Vermits uitdrukkelijk de vraag werd geformuleerd op welke feiten u uw vrees baseerde, mag dit antwoord ten zeerste verbazen. Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd werd naar de reden waarom u het naliet uw relatie met generaal (N.T.) te vermelden, moest u bovendien een afdoende uitleg hiervoor schuldig blijven. U voerde ter vergoelijking aan: 'Die vraag is niet gesteld op die vragenlijst, daarom heb ik het niet opgeschreven' (CGVS p. 3). Opdat u het wel zou hebben neergeschreven, opperde u desgevraagd dat men u 'misschien moest vragen wie [uw] vriend is en wat er is gebeurd' (CGVS p. 3). Ook met deze vergoelijking overtuigt u evenwel niet. Zoals hierboven reeds aangestipt, werd deze vraag naar

eventuele partners immers weldegelijk opgeworpen tijdens uw interview op Dienst Vreemdelingenzaken en u liet het ook daar na zijn naam te vermelden (Verklaring DVZ dd. 10.04.2013, p. 5).

Aansluitend bij de hierboven geformuleerde kanttekeningen moet daarenboven worden opgemerkt dat uw verklaringen over generaal (N.T.) dermate vaag, onaannemelijk en incorrect zijn dat ze de geloofwaardigheid van de door u voorgewende relatie met hem fundamenteel ondermijnen.

U beweerde dat u een relatie had met generaal (N.T.) 'sinds mei 2010 tot de dag dat hij is opgepakt in juli 2011' (CGVS p. 8). Aanvankelijk zag u elkaar niet elke dag, maar belde u frequent met elkaar (CGVS p. 14). Vanaf vier weken na uw eerste ontmoeting kwam hij u elke avond opzoeken in de woning die hij voor u had geregeld (CGVS p. 14). Naar aanleiding van zijn arrestatie in de loop van januari 2011 was het enige tijd onmogelijk om elkaar te zien en ook in de loop van februari 2011 kon u enkel telefonisch contact onderhouden, maar sinds eind februari 2011 tot 17 juli 2011 kwam generaal (N.T.) opnieuw elke avond bij u langs (CGVS p. 15; 16). Indachtig dat u ruim een jaar een relatie had met generaal (N.T.) en dat u hem in deze periode vrijwel dagelijks zag of minstens hoorde, zou men redelijkerwijs verwachten dat op de hoogte bent van evidente feitelijkheden uit zijn leven. Over tal van elementen bleek u echter uitermate onwetend of zelf geheel foutief ingelicht.

Vooreerst doet het reeds ten zeerste wenkbrouwen fronsen dat u nauwelijks toelichting kon verstrekken over de concrete invulling van de professionele activiteiten van generaal (N.T.). Gevraagd alles te vertellen over de job van uw vriend, antwoordde u in eerste instantie eerder ontwijkend: 'Ik heb hem heel laat leren kennen, op dat moment vertelde hij alleen maar over die momenten' (CGVS p. 21). Uiteindelijk stelde u op de hoogte te zijn van 'zijn laatste werk' en verklaarde u dat 'zijn hoogste functie chef/leider van het leger [was]' (CGVS p. 22). Wanneer het Commissariaat-generaal hier dieper op inging, wist u evenwel enkel in uiterst algemene bewoordingen toe te lichten dat dit 'betekent dat hij chef is, dat hij aan het hoofd staat van alle legers' (CGVS p. 22). Ook op de vraag wat deze functie concreet inhield en waar hij zich dan precies mee bezig hield, moest u tot tweemaal toe een overtuigend antwoord schuldig blijven. U stelde in eerste instantie louter: 'Hij was in zijn kantoor, hij was leider van het leger, maar ik ben nooit naar zijn bureau gegaan' (CGVS p. 22). Vervolgens wierp u op 'niet zoveel over het leger [te weten]' (CGVS p. 22).

Ook legde u eerder vage en tegenstrijdige verklaringen af aangaande het moment waarop generaal (N.T.) uit zijn functie werd ontszet. U wist dat generaal (N.T.) als hoofd van het Guinees leger de laan werd uitgestuurd toen na de verkiezingen Alpha Condé op 21 december 2010 aan de macht kwam (CGVS p. 14). Hieraangaande stelde u dat u zijn ontslag via televisie vernam en wanneer u er hem de daaropvolgende dag naar zou hebben gevraagd, zou uw vriend uiterst laconiek hebben gereageerd (CGVS p. 14). U vertelde: 'Ik zei dat ik op televisie zag dat hij zijn plaats kwijt was, hij zei ja, maar hij was niet zo gechoqueerd, hij was alleen maar kalm, onze relatie is gewoon doorgegaan' (CGVS p. 14). Deze door u geschetste reactie is evenwel uiterst bevreemdend in het licht van uw verklaringen naar aanleiding van zijn arrestatie in januari 2011. Zo stelde u: 'Alpha Condé werd president, hij moest toen van werk veranderen (...) iemand anders zou in zijn plaats komen, maar hij wou dat helemaal niet (...) de president vond dat hij niet helemaal eerlijk was en dacht dat hij iets van plan was' (CGVS p. 10). Dat hij enerzijds ten aanzien van u uiterst onverschillig zou hebben gereageerd, maar hij er anderzijds dermate zwaar aan zou hebben getild dat het de president dusdanig veel argwaan inboezemde dat hij hem liet arresteren, valt wel zeer moeilijk met elkaar te verzoenen.

Dat u bovendien niet bleek te weten van wanneer tot wanneer precies generaal (N.T.) in januari 2011 werd gearresteerd, strekt evenzeer tot de verbazing. U beweerde dat generaal (N.T.) in januari 2011 werd opgeroepen om zich aan te melden in het paleis (CGVS p. 14). De exacte datum waarop dit plaatsvond herinnerde u zich niet meer, maar u vervolgde stellig: 'Eén maand lang werd hij bewaakt en daarna werd hij vrijgelaten' (CGVS p. 14). Wanneer het Commissariaat-generaal u vervolgens ter bevestiging vroeg of hij één maand lang in het paleis werd vastgehouden, veranderde u plotsklaps het geweer van schouder en verklaarde u: 'Ik weet niet of het een volledige maand was, maar een paar weken (...) zat hij zeker daar vast in het paleis' (CGVS p. 14; 15). Naar uw zeggen werd hij nog in diezelfde maand januari vrijgelaten, maar de precieze datum van zijn vrijlating wist u evenmin (CGVS p. 15). Pas op 2 februari 2011 werd evenwel in de pers aangekondigd dat generaal (N.T.) naar alle waarschijnlijkheid zou worden vrijgelaten en uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat pas op 4 februari 2011 werd bericht dat 'le général (N.T.) (...) a recouvré la liberté mercredi soir [2 février 2011], après une dizaine de jours passés dans les locaux de l'état-major de la gendarmerie de Conakry' (zie informatie in administratief dossier). Dat u enkel –verkeerdelijk– kon gissen naar de duur van de periode die uw vriend in hechtenis doorbracht en dat u de datum van zijn vrijlating niet correct wist te situeren in de tijd, is onaannemelijk. Aangezien u verklaarde dat u gedurende de volledige gevangenschap van uw vriend op geen enkele manier met hem kon praten, zou men immers redelijkerwijs verwachten dat u het moment waarop elke vorm van contact met uw vriend ongewild werd verbroken niet licht zou vergeten (CGVS p. 15). Vermits u bovendien verklaarde dat hij u

direct na zijn vrijlating belde, zou men evenzeer vermoeden dat u het moment waarop u dit verlossende telefoontje kreeg nog zou herinneren.

Dat u ter vergoelijking voor uw onwetendheid meermaals opperde dat generaal (N.T.) met u nauwelijks over zijn werk praatte en dat u met hem louter privégesprekken voerde, overtuigt geenszins (CGVS p. 15; 22). Nog los van het feit dat het weinig plausibel is dat hij zich nooit tegen u zou hebben uitgelaten over zijn dagdagelijkse professionele beslommeringen en de problemen waarmee hij naar aanleiding van zijn werk te kampen kreeg, kon u immers hoegenaamd niet concretiseren welke persoonlijke kwesties u dan wel samen besprak. Gevraagd naar concrete voorbeelden, stelde u slechts in uiterst algemene bewoordingen: 'We praatten over onze relatie, over hoe we kunnen samen zijn, over kinderen' (CGVS p. 15). Gepeild welke toekomstplannen u precies samen maakten, ontweek u de vraag en stelde u: 'Op dat moment wisten we niets van de toekomst, we profiteerden gewoon' (CGVS p. 15-16). Bij een derde poging van het Commissariaat-generaal om te achterhalen waarover u precies praatte met generaal (N.T.), antwoordde u zuchtend: 'We praten over een beetje van alles, over Guinee, over het leven, over van alles, gewoon normaal' (CGVS p. 16). Dat u zich klaarblijkelijk geen enkel concreet gesprek voor de geest kon halen dat u met uw vriend voerde, ondergraaft uw bewering dat u louter niet-werkgerelateerde conversaties met elkaar had volledig en plaatst eens te meer de geloofwaardigheid van de door u voorgewende relatie op de helling. Aansluitend hierbij dient bovendien te worden opgemerkt dat het volstrekt ongeloofwaardig is dat u de naam van de echtgenote van generaal (N.T.) moest schuldig blijven (CGVS p. 17). U beweerde: 'Iedereen zegt mevrouw (N.T.), hijzelf zegt dat ook' (CGVS p. 17). Wanneer u erop werd gewezen dat het toch eerder vreemd is dat hij de vrouw waarmee hij langer dan twintig jaar is getrouwd niet aanspreekt bij haar voornaam, moest u bovendien een afdoende verklaring schuldig blijven. U stelde louter: 'Haar echte naam weet ik niet en dat vroeg ik ook niet, ik heb een affaire met haar echtgenoot' (CGVS p. 17).

Ten slotte is het uiterst frappant dat u nauwelijks op de hoogte bleek te zijn over hoe het generaal (N.T.) verging na zijn tweede arrestatie. Op 19 juli 2011 zou u via uw chauffeur hebben vernomen dat 'de generaal was opgepakt omdat hij een aanval op de president zou hebben gedaan' (CGVS p. 16). Niettegenstaande het feit dat u beweerde dat vanaf dat moment alle direct contact tussen u beiden werd verbroken, stelde u zelfs in België nog contact te hebben onderhouden met uw chauffeur vanuit het specifiek oogpunt 'om nieuws te hebben over de generaal, hoe het met hem gaat, wanneer hij wordt vrijgelaten, gewoon nieuws over hem' (CGVS p. 8; 9; 19). U vermoedde immers dat hij en generaal (N.T.) 'niet direct contact hebben, maar hij kan wel via via informatie hebben, want hij is daar' (CGVS p. 9). Wanneer u werd gevraagd wat uw chauffeur u dan zoal vertelde over generaal (N.T.), stelde u van hem te hebben vernomen 'dat de generaal werd getransfereerd naar de rechtbank van de militairen en dat hij zal worden veroordeeld, dat hij voor de rechter moet komen en dat hij nog steeds gevangen is' (CGVS p. 9). U wist echter niet wanneer de zitting voor de rechtbank werd gepland en zou er evenmin naar hebben gevraagd (CGVS p. 9). Op de vraag of het de eerste keer was dat hij voor de rechtbank zou moeten verschijnen, antwoordde u ontwijkend dat hij bij zijn eerdere arrestatie in januari 2011 niet voor de rechter moest verschijnen (CGVS p. 10). Wanneer het Commissariaat-generaal vervolgens peilde of u nog andere zaken vernam over de nasleep van uw problemen in Guinee, stelde u kortweg: 'Dat hij nog steeds vastzit en dat hij voor de rechter moet komen, dat is al het nieuws dat ik van daar heb' (CGVS p. 10). Dat u enerzijds zou hebben getracht via u via uw chauffeur te informeren over u vriend, maar anderzijds niet verder kwam dat uiterst vage algemeenheden over hoe het hem na zijn arrestatie verging en u zelfs niet de moeite getrooste verdere details over wat hem te wachten stond te achterhalen, valt geenszins met elkaar te rijmen en ondergraaft eens te meer de geloofwaardigheid van uw relatie met generaal (N.T.).

Daarenboven missen uw vermeende problemen met de autoriteiten elke geloofwaardigheid.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u uw problemen met de autoriteiten rechtstreeks in verband bracht met uw relatie met generaal (N.T.). Zo beweerde u dat gendarmes op 19 juli 2011 u bij u thuis alles vernietigden, want 'ze dachten dat er misschien ook wapens waren bij mij thuis, ze waren op zoek naar bewijs om de generaal in de problemen te brengen' (CGVS p. 12). Even later tijdens het gehoor verklaarde u hierover: 'Ze waren naar mij toegekomen, want ze moesten meer informatie hebben over hem, ze wisten wel dat het zijn tweede huis was en dat hij bij mij kwam' (CGVS p. 17). Tijdens uw arrestatie van 25 november 2011 tot 9 december 2011 zou men u een lijst hebben voorgelegd 'en ze vroegen me aan te duiden welke mensen ik had gezien bij de generaal' (CGVS p. 18). Helemaal op het einde van het gehoor klonk het ten slotte: 'Ik had een relatie met hem, ik ben daardoor opgepakt en toen ben ik gevlucht, ik ben bang dat ik nog eens zal worden opgepakt en nog eens naar de gevangenis zal moeten' (CGSV p. 23). Vermits evenwel uit hoger vermelde argumentatie reeds uitvoerig blijkt dat u niet aannemelijk maakte dat u werkelijk een relatie had met generaal (N.T.), kan ook aan uw bewering dat u naar aanleiding hiervan werd gearresteerd door de Guinese autoriteiten geen geloof worden gehecht.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen.

Het medisch attest getuigende van het feit dat er littekens werden vastgesteld op uw lichaam vormt geen sluitend bewijs van de door u aangehaalde omstandigheden waarin u de beschreven verwondingen opliep. Een arts kan immers de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt beoordelen en rekening houdend met zijn bevindingen en de verklaringen van de patiënt kan een arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Echter, er dient te worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen zijn opgelopen.

Aangaande de brief geschreven door uw chauffeur (D.S.) dient te worden opgemerkt dat deze bezwaarlijk als objectief bewijsmateriaal kan worden beschouwd. Gezien de persoonlijke band tussen u beiden valt het niet uit te sluiten dat deze brief op uw verzoek werd opgesteld en is er geen enkele garantie dat de verklaringen die hij op papier zette effectief waarheidsgetrouw zijn.

Ook de militaire identiteitskaart op naam van (D.S.) bevat geen informatie die noopt tot herziening van bovenstaande argumentatie.

De aan u geadresseerde enveloppe van DHL vormt tenslotte enkel een aanwijzing dat op 29 augustus 2013 aan u documenten werden verstuurd vanuit Conakry door (D.S.).

Ten slotte legde u geen documenten neer die het Commissariaat-generaal toelaten uw identiteit of reisweg te controleren.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guinese veiligheidstroepen begingen namelijk mensenrechtenschendingen bij betogingen van politieke aard. De organisatie van de parlementsverkiezingen zorgde voor spanningen tussen de regering en de meeste politieke partijen. De verkiezingen verliepen in alle rust op 28 september 2013 en de volledige resultaten zijn nog niet bekend.

Geen van de geraadpleegde bronnen vermeldt echter het bestaan van een gewapend conflict. Artikel 48/4§2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (SRB, Guinee: Situatie op het vlak van veiligheid, Cedoca, april 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/3 tot 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) en van "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen".

Onder verwijzing naar een arrest van de Raad stelt verzoekster dat de motivering van de bestreden beslissing stoelt op een analyse van de geloofwaardigheid van haar verklaringen en benadrukt zij dat deze analyse niet de overhand mag krijgen op de nood aan bescherming. Verzoekster blijkt een overtuigende uitleg te hebben gegeven.

Wat betreft het niet vermelden op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) van haar relatie met generaal (N.T.) wijst verzoekster op de omstandigheden waarin het formulier werd ingevuld. Verzoekster vroeg haar Duitstalige sociaal assistent hoe zij het formulier moest invullen en er werd haar geantwoord dat het zeer algemeen was en dat zij het zelf kon invullen aangezien zij Frans kan.

Verzoekster heeft de vragen zeer algemeen beantwoord en geen details gegeven. Zij heeft op de DVZ “neen” geantwoord op de vraag of zij een vriendje heeft, omdat zij dacht dat haar gevraagd werd of zij op dat moment een relatie had. Bij het begin van het gehoor op het CGVS heeft verzoekster meteen uitgelegd dat zij haar relatie niet had vermeld op de DVZ, hoewel dit een belangrijk element is.

Verzoekster meent verder dat zij genoeg informatie heeft gegeven over de generaal. Zij gaf zijn functies, waar hij werkt, hoe zijn uniformen eruit zagen, alsook persoonlijke details over zijn ouders, zijn etnische afkomst, zijn geboorteplaats, de wijk waarin hij opgroeide, zijn huwelijk *et cetera*. Zij legde ook uit dat hij kalm was, hetgeen bevestigd wordt door de informatie in het administratief dossier. Deze informatie wordt door het CGVS niet betwist.

Verzoekster is ervan overtuigd dat generaal (N.T.) vroeger werd vrijgelaten dan twee of drie februari en zij merkt op dat de internetartikels niet nauwkeurig of duidelijk zijn. Tevens praatte de generaal weinig over zijn werk, zijn problemen en zijn privéleven. In de maand februari was hij heel druk bezig, hetgeen informatie is die zij als minnares kan geven. Zij kent de voornaam van zijn echtgenote niet daar hij uit fatsoen gewoon “Madam” zei, wat waarschijnlijk een kwestie was van respect voor verzoekster.

Verzoekster merkt op dat het CGVS zeer weinig vragen stelde over haar opsluiting en de poging tot verkrachting, terwijl het om vroegere vervolgingsfeiten gaat die onderzocht moeten worden.

Onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad stelt verzoekster dat zij haar relaas met verschillende documenten staaft, maar dat het CGVS zijn subjectieve overwegingen plaatst boven de objectieve informatie die uit die documenten blijkt. Het medisch attest vormt volgens verzoekster een begin van bewijs dat in rekening moet worden genomen. Verzoekster vindt het bovendien verbazend dat het CGVS enerzijds de “persoonlijke band” tussen verzoekster en (D.S.) (die van de generaal de opdracht kreeg om als chauffeur voor verzoekster op te treden) als vaststaand acht en anderzijds de band tussen verzoekster en de generaal tegensprekt. De getuigschriftverklaring van de chauffeur is gedetailleerd en helemaal congruent met verzoeksters relaas. Zijn personalia en contactgegevens staan erop vermeld, zodat het CGVS in staat was hem te contacteren.

Indien er nog enige twijfel zou bestaan over haar relaas, wenst verzoekster dat haar het voordeel van de twijfel wordt gegund. Zij meent te voldoen aan de voorwaarden van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.1.2. Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen de COI Focus “Guinee – De situatie op het gebied van de veiligheid” van 31 oktober 2013 (bijlage 1).

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster duidt niet aan op welke wijze zij artikel 48/5 van de vreemdelingenwet geschonden acht. De schending ervan wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*,

Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.4. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij ter staving van haar voorgehouden identiteit en herkomst en evenmin aangaande haar voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor de algehele geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

In de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld dat verzoekster noch tijdens haar verklaringen op de DVZ, noch tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS melding maakte van generaal (N.T.) (administratief dossier, stuk 14), terwijl zij tijdens haar gehoor op het CGVS verklaarde dat generaal (N.T.) de reden van haar problemen en van haar vertrek uit haar land van herkomst is (gehoorverslag CGVS, p. 3). Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoekster dermate essentiële en frappante elementen als haar relatie met generaal (N.T.) hierin zou hebben vermeld. Bovendien liet zij de beweerde feiten niet enkel onvermeld, doch verklaarde zij tevens uitdrukkelijk dat zij, benevens de in de vragenlijst aangehaalde feiten, geen andere problemen kende met haar autoriteiten of medeburgers. Dat zij een Duitstalige sociaal-assistente had die haar uitlegde de vragenlijst zelf in het Frans in te vullen, dat zij de vragen zeer algemeen heeft beantwoord, dat zij op de DVZ dacht dat haar gevraagd werd of zij op dat moment een vriendje had en dat zij bij aanvang van het gehoor op het CGVS melding maakte van het ontbreken van haar relatie met generaal (N.T.) in haar verklaringen op de DVZ en in de vragenlijst, doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen. Dit klemmt des te meer daar de vragenlijst aanvangt met de mededeling dat de asielaanvrager alle belangrijke elementen aangeeft. Dat verzoekster naliet haar relatie met generaal (N.T.) te vermelden tijdens haar verklaringen op de DVZ en bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS doet dan ook in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Verder stelt verzoekster dat zij genoeg informatie over generaal (N.T.) heeft gegeven en herhaalt zij een aantal van haar afgelegde verklaringen, dewelke volgens haar niet worden tegengesproken in de bestreden beslissing. Het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen kan echter niet de motieven van de bestreden beslissing weerleggen. Erop wijzen dat niet al haar verklaringen in de bestreden beslissing worden tegengesproken, kan evenmin de motieven in de bestreden beslissing in een ander daglicht plaatsen. Waar verzoekster stelt dat de aan het administratief dossier toegevoegde internetartikels aangaande de vrijlating van generaal (N.T.) (zie map 'Landeninformatie') niet nauwkeurig en onduidelijk zijn, dient opgemerkt dat verzoekster geen stukken bijbrengt waaruit blijkt dat deze informatie onjuist of achterhaald is. Louter stellen dat niemand er rechtstreeks over kan getuigen of overtuigende informatie kan geven, is niet voldoende om de artikelen te betwijfelen. De motieven in de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoekster stelt dat er zeer weinig vragen werden gesteld over haar opsluiting en poging tot verkrachting, voert verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht aan dat gezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters relatie met generaal (N.T.), de hieruit voortvloeiende problemen zoals haar opsluiting en verkrachting evenmin geloofwaardig worden geacht. Bovendien is verzoekster zelf

verantwoordelijk voor de verklaringen die zij aflegt en is het niet aan de *protection officer* om het gehoor te "sturen".

Waar verzoekster verwijst naar de door haar neergelegde documenten, dient vooreerst opgemerkt dat documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden, *quod non in casu*. Verder stelt de bestreden beslissing terecht dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. De handgeschreven brief kan door eender wie, eender waar en eender wanneer opgemaakt zijn en er is geen garantie dat deze verklaringen waarheidsgetrouw zijn daar deze brief op verzoeksters verzoek kan zijn opgesteld. Dat verweerder (D.S.) kon contacteren omdat zijn militaire identiteitskaart bij de brief werd gevoegd, doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Bovendien betreft de identiteitskaart slechts een kopie, die maar een beperkte bewijswaarde heeft, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing nergens vaststelt dat de persoonlijke band tussen verzoekster en (D.S.) erin bestaat dat (D.S.) door generaal (N.T.) werd aangesteld als chauffeur voor verzoekster, doch enkel dat hun persoonlijke band ertoe kan leiden dat (D.S.) op verzoeksters verzoek een brief heeft opgesteld.

Waar verzoekster meent dat zij voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet en dat haar het voordeel van de twijfel moet worden gegund, merkt verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht op dat verzoekster niet "in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd", zodat zij niet voldoet aan één van de cumulatieve voorwaarden van voormeld artikel. Er kan dan ook geen sprake zijn van het toekennen van het voordeel van de twijfel aan verzoekster.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar relaas toont verzoekster niet aan dat zij vroeger vervolgd is geweest. Derhalve kan zij zich evenmin beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar asielrelaas, toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de SRB "Guinee – Situatie op het vlak van de veiligheid", door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Uit de door verweerder aan zijn nota met opmerkingen toegevoegde COI Focus over de veiligheidssituatie in Guinee van 31 oktober 2013 (bijlage 1) blijkt bovendien dat de verkiezingen van 28 september 2013 in alle rust verliepen en dat de veiligheidssituatie ongewijzigd blijft. Verzoekster brengt geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat verweerders informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,
dhr. R. SANEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS